

T (MOSSARABISMES)

TARTACÓ, fou nom antic del paratge, que més tard ha constituit, al Priorat, el mun. de La SERRA D'ALMOS (veg. art., s. v. *Almos*, vol. II). En aquell article ja consignarem que segons Mn. Manuel Vinyes, a l'Arx. parr. de Capçanes es dóna a aqueix poble el nom de *La Serra de Tartacó*, que li vindria d'un «*Mas d'en Tartacó*», situat allí en doc. de 1761, i Coma de la Vall de *Tartacó* a. 1460 (probablement no llunyana). Nom que figura ja en el *Capbreu d'Entença* (princ. S. XIV) (p. 232), on llegim *Tartacó* fº 4r, 6r, 10v i *Mas de Tartacó* 5r; Bru, *Folls d'Hi. de Tivissa*, confirma que formava part aleshores del vast te. de Tivissa. Deu ser deriv. del mossàr. *tartaq* (DECH V, 331), ‘morques, mares del vi’, en un sentit translatici de ‘terregada, escòries’, sigui com derivat romànic o 15 del *tartaqún*, pl. aràbic. Altrament aquest topònim no ha estat exclusiu de la terra mossàrab: *Tartagó*, pda. de Nyer, cap a *Les Embriagues* (XXIV, 20.23).

TASARO, el Rodenet de *Tasaro*, te. Torres-Torres (XXX, 21.6). *Els Tasaros* (pron. *tazáros*), te. Alcalà de Xivert (XXVIII, 185.12). Sembla TENSARIUM ‘indret on s'estén la roba, o on es posen fruits a assecar’; si bé no desconeuem la semblança amb el tipus TAREN-supra, o el NP gitano *Tasarba*.

El Tàssio, pda. de la Vila Joiosa (XXXVI, 187.10); cf. *Tasia* i veg. *Tassis* en el vol. antropònamic.

TAT-, noms pertanyents, en diverses variants, a aquesta arrel expressiva i infantil (DECat VIII, 345). Assagador de *la Tatanela*, te. Olocau del Rei (BABL XII, 176); i carrerada («carrasseta») del *Tato*, te. Torreblanca, imitatius del copejar de les potes dels animals que hi mar xen. En part es tracta més aviat del mot acriaturat per adreçar-se a un familiar, cf. aranès *tai* ‘germà gran’, cast. familiar *taita* ‘pare’ etc. Casetà de *Tata*, te. Xàbia (XXXIII), *Tatai*, te. de Sueca, molí de *Tatai*, te. Patraix (XXX, 17.23; XXX, 132.4); altament, no exclusiu de les comarques de Migjorn; Son *Tatai*, te. Estagell (XXV, 151.7). En un doc. de princ. S. XIV a la Ribera d'Ebre: «*Fiyl d'en Mahomet Ferrer, e altra en Gema de Taydo*» (*Cpbr. d'Entença*, fº 23r) (potser esmenat «e altre d'en Gene Taydo») (o *Genes T?*).

Tatxes, Molí de ~, te. Vila-real (XXIX, 141.54): sense descartar el possible supòsit d'un NP amb fon. mossàrab, de TACENS o TACITUS, ens podem limitar a veure-hi el cat. *tatxa* ‘claus’, ‘pic’ (DECat VIII, 345) o ‘vara’ (ib., 202).

Teix, per al nom de l'arbre ‘*Taxus baccata*’, veg. art. infra; també descendents mossàrabs *Mas i Serra del Teixo*, te. Culla (XXIX, 64.16).

TELLA, te. Monòver (*Canyissaes*, p. 123). Significant ‘pedra plana’ o ‘bocí de teula’; és mot peculiar del cat. SO. i val. (DECat VII, 472) (i poble arag. entre Bielsa i Puértolas); Pla de *les Telles*, te. de Xaló (XXXIV, 78.4); Alt de *les Telles*, te. Monòver (XXXVI, 91.13). Barranc de la *Càndia Tellera*, al peu del po-

ble de Bellmunt del Priorat (XIII, 35.11). *Tello*, V. *Tillar* *Tenyadeta*, V. *Tany-*

TERÇ, i *Terciada*, nom de séquies que es bifurquen en 3 braçals: *La Terciada*, te. Torrella de la Costera (XXXII, 43.1). Séquia del *Terç*, te. Torrent (XXX, 135.25, ‘15 × ’26); amb variants *tē(r)sō*, pron. mossàrab, *El Bunyent de Bernat del Ters* (XXXIV, 96.5). Ombría del *Terç* regada per una séquia i la Font de l'*Anginella* (*lla(da)*, te. Sella (XXXV, 105.19). *Es Terç*, mas i vènda, a Sta. Gertrudis de Corona, eiv. (XXXIX, 101.6). Bassa del *Terçà*, prop de L'Ametlla de Mar, venint de Vandellòs (Igl. Santas. II, 304). Font de la *Tricio-la*, te. de Vilafamés (XXIX, 79) <*terciola*, per la tanda del regatge que en deuen treure.’

TERRA, derivs. i cpts. de ~. 1) *Tarrala*, nom d'un morisc de Senija, c. l'a. 1660: potser dissim. de *Tārrara*, -ARIA. 2) *La Terrerola*, pda. de Barxeta. 3) *Terraperos* (o -rūpēros), pda. de Benigembla (XXXIV, 165.20); per a la terminació, cf. DECat VIII, 451a32-52. 4) *Los Terragulls*, te. Ginestar d'Ebre (XVI, 94.9). 5) *Tarraules*, te. Xàbia (XXXIII, 87.5), potser catalanitzat d'un *Tarrables* <-ALBAS, amb LR transposada per l'àrab. 6) *Terracampana*, pda. de Cervera Mae. (XXVIII, 123.3) <*terra de capana* ‘camp de la cabana’, amb -p- sorda mossàrab i la nasal propagada.

Terrana, V. *Tarango* *Te(r)roia*, V. *La Troia*

Lo Teulati, pda. del te. de Benifassà (XXVII, 128.24), forma de fon. mossàrab per a ‘teuladí’ (pardal), nom del moixó, que té altres variants mossàrabs: *teulada* a Onda, *teulat* a Eivissa (DECat VIII, 471b52 i ss.).

TELL, TILLAR, del nom de l'arbre ‘*Tilia*’, que en les terres del nostre Migjorn abunda amb caràcter silvestre. Barranc del *Tillar*, important barrancada, que puja directament de Vimodí cap a Prades (pron. *tilā*, allí, 1929, exc. 184): amb i moss. < ī (cf. DECH III, 275b6-29 i n. 9, i vol. I, 148.15): Font i Quer asenyalava tells silvestres barranc amunt (*Mem. Acad. Ci.*, Bna. XXXI, 443). També, però, amb e: *Barranc del Tello*, te. Font de la Figuera (XXXII, 94.19); cf. DECat VIII, 381b24. *El Tello*, pda. de Llombai (XXX, 160.13). 45) *Safareig del Tello*, te. Carlet (XXX, 176.3).

Teny, Tenyada, V. *Tany*

TIMTOM, i onomatopeies semblants designant degotisos. Racó de *timtóm*, oït a Xixona (XXXV, 87.2). 50) Racó de *tintóm*, a Tibi (XXXV, 193.15). Lo Forat de *tiqgatín* és un avenc, te. Altron (XXXVI, 183.4). Roca de la *Trinc-Trinc*, te. Beranui (Flamicell) (XXXVII, 123.7).

El Tirmenet, pda. de Quatretonda (TERMINATUM, amb -āt, pron. ar.) (XXXII, 2.6).

TISNERES, te. Alzira, en ape. al ross. *Tanyeres*, síncope de *Teix(o)neres*.

Toconero, V. *Tacó* *Todo*, forma mossàrab, arabitzada, per *tut* (DECat VIII).